

INGEZONDEN.

BOERENBEDROG.

Bof is een wanbof, maar bof is een bof als men tegen ziekte verzekerd is bij de „Eerste Rotterdamsche Maatschappij voor Verzekering tegen Ongevallen”. Wanneer men slechts de moeite neemt een kleinen toeslag op de ongeval-premie te betalen droomt men den aangenamen droom: *verzekerd te zijn tegen ziekte!* Dat zou men tenminste zoo denken en een mijner patiënten was er dan ook stellig van overtuigd. Mis! De slimme maatschappij begeert, dat de verzekerde lijdt aan één of meer ziekten, voorkomend op een lijstje van twee en dertig uitverkoren ziekten. Zoo boft de verzekerde bij bof, ook geniet hij de gunsten der verzekeraars (ja het is een rare maatschappij) bij zonnesteek, trichinose, gele koorts, dollehondsbeet en cholera. Ook behoeft hij zich niet te beheerschen, als hij onbedwingbaar hunkert naar bedorven vleesch, want ook vleesch- en worstvergiftiging zijn troetelkinderen dier rare verzekeraars. Het geluk dient hem, als hij acute croupeuse longontsteking krijgt, en zelfs mag hij nog een etterige pleuritis ondergaan, want hem zal uitkeering geworden.

Maar wee zijn beurs, als hij zich mocht te buiten gaan aan griep, malaria, galsteenziekte, niersteenziekte, acute nierontsteking of een maagaandoening. Evenmin dulden de Rotterdamsche heeren: angina, gynaecologische aandoeningen, gezwellen, ziekten van de zenuwstammen, het ruggemerg of de hersenen, oogzieken, neusaandoeningen, oorzieken, ulcus duodeni — enfin te veel om op te noemen, want het zou worden een register voor een handboek over de geheele ziektekunde.

Maar wat ik in de Rotterdamsche heeren zeer onaangenaam vind, is, dat zij door dat bedriegelijke lijstje van twee en dertig uitverkoren ziekten, welke namen in potjes-latijn door de eenvoudige aspirant-verzekerden niet worden begrepen, die ongelukkige slachtoffers in den waan brengen: te zijn verzekerd tegen *ziekte*, terwijl in de meerderheid der gevallen *de ziekte niet op het lijstje te vinden zal zijn*. Ja, het is werkelijk speculatie in ziek-zijn.

En dan wordt nog de brave huisdokter voor het Judas-loon van één ronden Nederlandschen gulden in de verleiding gebracht zijn beroepseed te breken. Nu ja, niet geheel, want men heeft slechts te vermelden, of de ziekte van den patiënt op het lijstje staat. Hier liggen voetangels en klemmen.

Dodewaard, November 1926.

JAN VAN EPEN.

BINNEN- EN BUITENBAARMOEDERLIJKE ZWANGERSCHAP.

Aan NIJHOFF en REMMELTS mijn dank voor hun opmerkingen. Inderdaad was mij, tot mijn spijt, het artikel van NIJHOFF in dit *Tijdschrift*, 1920, II, bldz. 1795 ontgaan. De reden hiervan is blijkbaar deze, dat ik bij het nazoeken in het register van den 64sten jaargang het algemeene zaakregister met het zaakregister van het literatuuroverzicht heb verwisseld.

Een keer te meer gevoel ik het gemis van een goed overzichtelijk register, dat alle oorspronkelijke stukken bevat, die in de verschillende jaargangen van het *Tijdschrift* verschenen zijn, en zooals er een bestaat van de eerste vijftig jaargangen, tot 1906. Ik weet, dat er velen zijn, die met mij hopen, dat een aanvulling van dit werk niet te lang op zich zal laten wachten.

Rotterdam, 14 November 1926.

A. G. J. HERMANS.